

WAT IS EEN WAAR GELOOF?

PAREL VAN GROTE WAARDE

Vrienden, de Heere Jezus wordt in de Bijbel terecht vergeleken met een Parel van grote waarde. Wie die Parel in zijn bezit heeft, is schatrijk. Wie die Parel in bezit heeft, is hoogst gelukkig. Wie die Parel in zijn hart heeft, heeft vrede met God. Die Parel is alles waard.

De Heere Jezus is een Diamant, een Diamant door God geslepen. En elk vlak van die Diamant, elke zijde van die Diamant schittert op het luisterrijkst en op het heerlijkst.

Waarin wij de Heere Jezus dan ook kennen, het geeft altijd vreugde in ons hart en vrede in onze ziel.

Hoe wij de Heere Jezus ook mogen aanschouwen door het geloof, Hij geeft altijd vreugde en blijdschap in ons hart. Welke zijde wij ook van deze heerlijke Diamant mogen bezien: wij zullen ons verheugen in Hem. En elke zijde verkondigt mij uiteindelijk al de zaligheid en al de rijkdom die er in de Heere Jezus gevonden wordt.

O, het kan niet anders zijn, als wij die Diamant of die Parel hebben gezien, dat wij maar één verlangen hebben om meer op die Diamant te mogen staren, om Hem in onze handen te mogen nemen en Hem van nabij te mogen aanschouwen. Dan kan het niet zijn of er is een innig verlangen om meer van Hem te mogen weten, om Hem dieper te mogen leren kennen, om Hem als het ware aan de boezem van onze ziel te drukken. Dan willen wij niet anders leven dan in het zalig zien op deze Diamant en op deze Parel van grote waarde.

Als die Diamant gaat schitteren in ons leven, dan verbleken al de andere schatten van deze wereld en dan is onze ziel verrukt en verblijd in deze volkomen en volmaakte Diamant.

Nooit heeft het geloof één vlek kunnen vinden op deze Diamant. Nooit heeft het geloof één spatje modder kunnen vinden op deze Diamant. Altijd ziet het geloof de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus. Altijd ziet het geloof de heerlijkheid van een volkomen Zaligmaker.

En hoe meer zij op deze Diamant mogen zien, hoe meer zij de volkomenheid van Jezus zien.

RIJKDOM, OVERVLOED EN VREUGDE

De Heere Jezus is zo uitnemend. Ik zou wel willen, vanavond, dat je heilig verliefd zou worden op Hem. Ik zou wel willen, vanavond, dat je Hem als je oudste Broeder mag kennen. Ik zou wel willen vanavond dat de Heere Jezus je Vriend is. Ik zou wel willen, vanavond, dat je niemand anders begeert te zien dan Jezus alleen. Ik zou wel willen, vanavond, dat je maar één verlangen in je ziel had, en dat is om de Heere Jezus te mogen kennen.

Opdat je rijk zult zijn, rijk in God. Opdat je vrede zult hebben, vrede mét God. Opdat je blijdschap en je verheuging zal zijn in God.

En het kan niet anders, als wij die Parel zien schitteren, als wij deze Diamant mogen bestuderen op alle vlakken, hoe de Heere Hem heeft geslepen, dat daar vreugde en blijdschap is. Waar de Heere Jezus is, vrienden, daar is overvloed. En waar Hij niet is, daar is alleen maar dorheid, daar is alleen maar afgematheid, daar is alleen maar ellende. Maar waar de Heere Jezus verschijnt, daar is vreugde.

Heb jij dat vanavond ook, dat je maar één verlangen hebt, om die Diamant te mogen zien?

Ben je daarom vanavond hier gekomen? Ga je daarom naar de kerk? Lees je daarom de Bijbel, omdat je meer van die Diamant wilt weten? Omdat je maar één begeerte hebt en dat is de Heere Jezus van alle kanten te mogen zien en te mogen kennen?

Heb je geleerd, toen je eenmaal met de ogen van het geloof op deze Diamant zag, dat al wat aan Hem is, gans begerlijk is?

Toen je deze Diamant in je leven hebt leren kennen, heb je toen geleerd dat er in de Heere Jezus een onuitsprekelijke rijkdom is? Heb je Zijn trekkende liefde gevonden en heb je ervaren in je leven, dat zodra je iets van Hem mag leren kennen door het geloof, je ook tegelijkertijd voelt hoe oneindig veel meer er in Hem te vinden en te krijgen is?

Als je Hem vanavond voor het eerst door het geloof mag omhelzen, dan weet ik zeker dat je Hem omhelst als een volkomen Zaligmaker.

En toch weet je maar een heel klein beetje van de Heere Jezus af. En al mag je Hem vanavond voor de zoveelste keer door het geloof omhelzen, dan weet ik zeker dat je vanavond Hem als een volkomen Zaligmaker omhelst. Maar ik weet ook zeker dat je maar een heel klein beetje van de Heere Jezus weet in je leven.

Dat mag misschien heel tegenstrijdig klinken. En toch is het zo. Waarom? Nou, hoe meer ik mij mag laven aan deze heldere Fontein, hoe meer ik op Hem mag zien en mij mag verblijden in Hem, hoe meer dorst ik krijg naar Hem en des te meer kom ik erachter dat Hij onuitputtelijk is, dat er altijd meer in Hem te vinden is.

Steeds weer opnieuw is er een andere zijde van de Heere Jezus die ik nog niet heb leren kennen in mijn leven. Wij zullen in dit leven de Heere Jezus nooit volmaakt kennen. Wel genoegzaam tot de zaligheid, anders ben je rampzalig. Maar toch nooit volmaakt kennen. Daar zal zelfs de eeuwigheid voor nodig zijn, om ons eeuwig te verlustigen in deze volkomen Zaligmaker.

En daar gaat het nou net om, dat je een volkomen Zaligmaker kent in je leven, dat je een volkomen Zaligmaker hebt leren omhelzen door het geloof. Daar gaat het nou net om, dat je schuld volkomen betaald is, dat je zonden volkomen gewassen en gereinigd zijn, en dat er geen enkele vlek meer is. Dan is er geen enkele kleine zonde meer overgebleven in je leven. Dan ben je volmaakt voor God.

Maar als dat niet zo is, als er één vuile gedachte in je leven onverzoend zou zijn, dan kun je straks niet de hemel in. Want in de hemel zal niets ingaan dat onrein is. In de hemel komt alleen dat wat volmaakt zuiver is. En daarom is het zo van belang: wat is een waar geloof?

Want mijn zaligheid hangt ervan af. Stel nou eens voor dat er heel veel goeds is in je leven en er is maar één kleine fout, dan ga je verloren, dan kun je de hemel niet in.

Dan rust Gods toorn nog op je. Want wij zijn óf in Christus volmaakt, óf wij zijn buiten Christus onvolmaakt. En een klein beetje onvolmaakt is ook onvolmaakt.

Ons leven, onze zaligheid hangt er vanavond vanaf, of ik nu een Borg heb, of ik nu een Jezus heb leren kennen, of ik nu een Zaligmaker heb leren omhelzen Die volmaakt is, Die volkomen is en Die de hitte van Gods gramschap volkomen heeft geblust.

En daarom is het niet om het even wie mijn Zaligmaker is, wie mijn Borg is en hoe ik deel krijg aan Hem.

EEN VOLKOMEN BORG

De Catechismus heeft in Zondag 6 de volmaaktheid van de Heere Jezus voorgesteld.

Er werd gevraagd hoe nu de Middelaar eruit moest zien. Die Middelaar moest volkomen God zijn en Hij moest een waarachtig en een rechtvaardig mens zijn.

Toen vroeg de Catechismus: Wie voldoet nu aan die eisen? Wie kan er nu gevonden worden op deze aarde, die en tegelijkertijd waarachtig God en waarachtig en rechtvaardig mens is?

Toen heeft de Heidelberger zonder omwegen gezegd: 'Dat is onze Heere Jezus Christus!'

De Heere Jezus is een volkomen Borg. Echt! Hij heeft van het begin tot het einde volkomen gedaan wat er gedaan moest worden. Hij heeft de schuld volkomen betaald. Hij heeft de ongerechtigheid volkomen verzoend. Hij heeft de hitte van Gods gramschap volkomen geblust. Hij heeft volkomen genoeg gedaan aan het recht van Zijn Vader. Er is bij God helemaal niets overgebleven waardoor Hij ontevreden zou zijn en waardoor Hij meer zou vragen. Helemaal niets!

Hij is zo'n rijke Borg, Hij is zo'n volkomen Zaligmaker in alle delen. In Zijn staten, in Zijn naturen, in Zijn ambten. Hij is werkelijk overal volkomen in.

De Catechismus neemt de leerling dan ook mee en hij wandelt langs die gouden Diamant. En elke keer schittert die Diamant even heerlijk, even luisterrijk. In Zijn heilige ontvangenis en geboorte, in Zijn lijden en in Zijn sterven. In Zijn ambten als Profeet om zondaren de weg te wijzen, als Priester waardoor Hij zich Gode onstraffelijk heeft opgeofferd en als Koning om volkomen te regeren. Welke zijde er ook maar belicht wordt van deze Zaligmaker, in alles is Hij volkomen.

'Wie overtuigt Mij van zonde?', zegt de Heere Jezus. Wat is Hij een uitnemende Zaligmaker, wat is Hij een volkomen Borg. In Hem is alles te vinden wat nodig is tot mijn zaligheid, in de Heere Jezus Christus. En weet je, vrienden, wat nou zo groot is? Dat de Heidelbergse Catechismus zegt dat Hij ons van God geschonken is.

Wie zijn die ons? Nou, ik durf vanavond best te zeggen dat God de Heere Jezus ook aan jou gegeven heeft. Want er staat dat God de wereld zo lief heeft gehad, dat Hij Zijn enig geboren Zoon gegeven heeft. Hij gaf Zijn Zoon aan de wereld. Hij gaf een volkomen Borg aan de wereld. Hij gaf een volkomen Middelaar aan de wereld. Want wat God geeft, dat is altijd volkomen, dat is altijd volmaakt.

Wat God geeft, wat uit Zijn handen komt, daarin zit geen enkel gebrek.

Toen de Heere Zijn schepping zag, toen zag Hij dat alles zeer goed was. Wat van God komt, dat is goed. Dat is volmaakt. Dat is zonder zonde. Dat is volkomen. God geeft geen slechte dingen. God gaf Zijn Zoon, een volkomen Borg.

Is dat niet om je in te verblijden als jij op zoek bent om volmaakt voor God te zijn? Is dat geen heerlijk Evangelie dat nu God Zelf een volkomen Borg gegeven heeft?

Daar kan geen onderdeel in je leven zijn of het is fout of met zonden bevlekt en besmeurd. Er is geen dag in je leven, vanaf het prilste begin, of je bent een voorwerp van Gods toorn.

En nu heeft de Heere een Borg gegeven, Die nu elke dag van je leven heeft overgedaan. Zó volkomen, zó volmaakt, dat je rein voor God bent.

God gaf Zijn Zoon, Die gegeven is tot verlossing, tot wijsheid, tot rechtvaardiging, tot heiliging.

Zit jij daar vanavond mee, zodat je vraagt: 'Hoe moet ik nou met God verzoend worden? Hoe moet ik nu rechtvaardig voor God worden? Hoe zal ik nu ooit rechtvaardig voor God verschijnen?'

Zit je daarmee, dat als je de Heere Jezus eenmaal gelovig hebt omhelsd, dat je eerlijk moet belijden dat je nog steeds een vuile zondaar bent? Zit jij daar vanavond mee, dat je na ontvangen genade nou helemaal niet heiliger wordt, maar dat je net zulke vuile gedachten hebt als in je natuurstaat? Dat je net zo ongelovig en goddeloos bent als in je natuurstaat?

Nou, de Catechismus zegt op grond van 1 Korinthe 1 dat God Zijn Zoon niet alleen gegeven heeft tot wijsheid om dwaze, dwalende zondaren te onderwijzen. God heeft de Heere Jezus niet alleen gegeven om je rechtvaardig te verklaren en je daarna te zeggen: 'Nu moet je zelf maar verder leven, volmaakt en volkomen. Nu moet je er maar maken wat ervan te maken valt.' De Heidelberger zegt dat Hij Zijn Zoon ook gegeven heeft tot heiliging, ja tot een volkomen verlossing. Want wat God doet is volmaakt. Hij doet geen half werk. Hij geeft geen aanzet voor de zondaar om die vervolgens zelf maar wat te laten doen.

Wat zou dat een hopeloze leer zijn. Wat zou dat een jammerlijk Evangelie zijn. Wat zou dat een verloren zaak zijn vanavond. Maar Hij is ook jou gegeven vanavond tot een volkomen verlossing.

HOE WEET IK DAT CHRISTUS OOK MIJ GEGEVEN IS?

Hoe weet ik dat? Want dat wil je toch weten? Zo'n boodschap moet toch grond hebben. Ik, die een onvolkomen zondaar ben en blijf en die vanavond hoor dat er een volkomen Borg is en dat er een heerlijke Middelaar is. Hoe weet ik dat? Heeft dat grond?

In de oorlog kwam er een bedelaar aan de deur, die kreeg een rijksdaalder en dat kon hij niet geloven, want aan de ene deur werd hij afgesnauwd en bij de andere deur kreeg hij misschien een cent. Maar op een gegeven moment kreeg hij een rijksdaalder. Toen liet die bedelaar die rijksdaalder vallen op straat om te horen aan het klinken van die munt of het wel een echte rijksdaalder was.

Nu, zo wil ik vanavond dan ook wel heel graag weten of Hij ook mij wel echt geschonken is. Zodat mijn geloof niet rust op een fabeltje. Zodat mijn geloof niet rust op een bepaalde geestdrijver. Zodat mijn geloof niet rust op een overtuiging van een dominee.

Nee, maar ik weet het, dat zegt de Catechismus, uit het heilig Evangelie, hetwelk God Zelf heeft geopenbaard.

God is in gesprek gegaan met jou en Hij heeft Zijn vriendschap geboden aan jou. God is de eerste geweest Die het gesprek geopend heeft en Hij heeft gezegd: 'Ik wil je God zijn, en Ik kan jouw God zijn omdat Ik Mijn Zoon aan jou gegeven heb.' Een volkomen Zaligmaker gegeven aan deze wereld.

Dominee, worden dan alle mensen zalig? Gaat dan heel de wereld naar de hemel? Alle mensen die door alle tijden heen geboren zijn? Is het dan zondermeer waar dat elk mens zalig wordt? Is er dan geen onderscheid? Lezen wij in de Bijbel dan ook niet van de hel, van een eeuwig wenen, van een vuur dat onuitblusselijk is? Lezen wij dan ook niet in de Bijbel van tranen op de oordeelsdag? Lezen wij dan ook niet van mensen die te laat roepen en die te laat kloppen? Lezen wij dan niet van mensen die weggestuurd worden, die misschien wel zeggen dat ze in Zijn Naam hebben geprofeteerd, maar tegen wie de Heere zegt: 'Ik heb u nooit gekend?' Lezen wij in de Bijbel ook niet van de vloek en van de rampzaligheid en van een eeuwige smart en lijden in deze vlam?

Vrienden, ik zou je vanavond heilig jaloers willen maken op de Heere Jezus. Maar ik wil je vanavond ook door de schrik des Heeren bewegen tot het geloof.

Want inderdaad, niet alle mensen gaan naar de hemel. Er zullen er heel veel zijn die verloren gaan.

Er zullen er heel veel zijn die straks wakker zullen worden in de hel. Er zullen er heel veel zijn, die hun ogen zullen openen en eeuwig van God verlaten zullen zijn. Er zullen er heel veel zijn, die de haren uit hun hoofd zouden willen trekken, die nog één avond het Evangelie zouden willen horen. Er zullen er heel veel zijn die nog één traan van de Heere Jezus zouden willen voelen druppen op hun hart. Maar vrienden, ik zeg je vanavond heel eerlijk, in de hel zul je nooit meer een traan voelen van de Heere Jezus.

De Heere Jezus weent vanavond over onbekeerde zielen. Zondermeer. Elke keer als het Evangelie verkondigd wordt, dan druppen de tranen van de Heere Jezus op je ziel. Zondermeer. Elke keer, zolang je leeft, laat de Vader de nodiging uitgaan en wil Hij naar het eeuwig verbond der genade je Vader zijn en voor je zorgen, voor tijd en voor eeuwigheid.

De Heilige Geest overtuigt je steeds en klopt op de deur van je hart zolang je leeft. Maar geloof niet dat er in de hel één woord tot je zaligheid gesproken wordt.

Geloof het niet, als je je ogen opslaat, zijnde in de pijn, dat je dan de Diamant zult zien, dat er dan nog een zachtmoedig Lam zal zijn. Dan zal de Leeuw uit Juda's stam brullen. De hel waar je eeuwig van God verlaten zult zijn. En daarom, daarom vanavond de vraag: 'Wat is een waar geloof?'

SCHEIDING

Daarom vanavond die vraag, opdat ik niet met een ingebeelde hemel wakker zal worden in de hel. Daarom vanavond die vraag: 'Wat is een waar geloof?' Omdat de Bijbel mij helder en duidelijk leert, dat hoewel God bewogen is met een wereld verloren in schuld, toch niet alle mensen zalig zullen worden. Blijkbaar maakt het geloof een geweldige scheiding. Blijkbaar zijn wij door het geloof eeuwig binnen en zonder geloof eeuwig buiten. Wij zijn of door het geloof volmaakt of zonder geloof onvolmaakt. Het geloof is de scheidsman vanavond tussen hemel en hel, tussen zaligheid en rampzaligheid.

God biedt ons Zijn vriendschap aan. Hij heeft in Zijn heerlijk Evangelie de heerlijkheid geopenbaard. De Heere Jezus wil vanavond jouw Zaligmaker zijn. Maar toch kennen niet alle mensen de Heere Jezus. De Heidelbergse Catechismus vraagt: 'Worden dan alle mensen wederom door Christus zalig, gelijk zij door Adam verdoemd zijn geworden? Neen zij, maar alleen degenen die Hem door een waar geloof worden ingelijfd en al Zijn weldaden aannemen.'

Alleen door een waar geloof HéM ingelijfd. Jouw tranen lijven jou nooit in Christus in. Jouw ernst lijft je nooit in Christus in. Jouw boete en berouw lijft je nooit in Christus in.

INLIJVING

Wat bedoelt de Catechismus eigenlijk met die *inlijving*? Het is eigenlijk een term die zoveel wil zeggen als: 'voor rekening liggen van een ander'. Je zou het kunnen vergelijken met het enten, maar misschien kun je nog beter denken aan een soldaat die wordt ingelijfd in een garnizoen. Of misschien is dit nog helderder: wanneer een jongen of een meisje overgaat van groep 7 naar groep 8.

Stel nou voor dat groep 8 van een willekeurige basisschool meedoet aan een teken- of een puzzelwedstrijd van het Reformatorisch Dagblad en ze winnen de prijs. Jullie weten ongetwijfeld dat in groep 8 zeer intelligente kinderen zitten en dat er ook kinderen zijn die wat minder intelligent zijn. Dat er ook jongens en meisjes zijn die nauwelijks mee kunnen komen, die wel overgegaan zijn van groep 7 naar groep 8, maar toch heel moeilijk kunnen meekomen in die laatste groep. Al wint groep 8 die tekenwedstrijd of die puzzelquiz of wat dan ook, en de prijs wordt uitgereikt, dan delen ze met al die leerlingen van groep 8 in de winst. Want zij maken allemaal deel uit van groep 8.

Zo wordt er ook wel eens gezegd dat groep 4 bijvoorbeeld een moeilijke groep is, of dat groep 5 een rumoerige klas is. En dan kunnen daar best jongens en meisjes tussen zitten die niet rumoerig zijn of die niet lastig zijn, maar het wordt wel ook aan hen toegeschreven.

Nu, dat bedoelt de Catechismus met inlijving. Het wordt wel aan mij toegeschreven, als ik door het geloof de Heere Jezus omhels.

Wat wordt aan mij toegeschreven? Wel, een volkomen rechtvaardiging, een volkomen heiliging, een volkomen verlossing. Al de heerlijkheid en de rijkdom die er is in de Heere Jezus, al de luister en de majesteit van de Heere Jezus, die zet de Heere nu op mijn rekening, als ik Hem door het geloof mag omhelzen.

ONTZAGLIJKE MISVATTING

En als ik dan maar bij het beeld van groep 8 blijf: daar zijn meer en minder intelligente jongeren. Er is een zwak geloof en er is een sterk geloof. Maar dat is niet aan de orde. De mate van het gelovig omhelzen bepaalt mijn volkomen zijn voor God niet. Dat is een grote misvatting, dat is een ontzaggelijke misrekening. Alsof iemand die door een zwak geloof de Heere Jezus omhelst, daarom minder rechtvaardig zou zijn. Of minder heilig, of minder volkomen verlost. Natuurlijk niet! Iedereen, al zou hij maar één keer in zijn leven met een heel zwak geloof de Heere Jezus hebben omhelsd, die is volkomen vrij, die is volkomen verlost, want die deelt in de prijs. Ja, zo is een klein kind ook een kind van de ouders met dezelfde rechten.

Kijk, dat betekent nou het woordje *inlijven*. Er wordt toegerekend wat misschien anderen wel gedaan hebben. Er zijn misschien wel leerlingen geweest in groep 8 die geen één goed antwoord hebben gegeven voor de quiz die gehouden werd, of voor de puzzel die ingestuurd werd. En toch deelt ook die leerling in de prijs. Toch mag ook hij delen in de eer.

Zo is het nu ook door een waar geloof. Als ik de Heere Jezus mag omhelzen, hoe zwak, hoe van verre, hoe aangevochten, hoe bestreden ook, dan deel ik toch in de volkomen prijs die de Heere Jezus heeft verworven. Dus elke gelovige, hoe klein of groot hij is, wordt deelgenoot van dat heil, van dat volkomen heil. Die heeft deel aan die volkomen Zaligmaker. Misschien heeft hij de Heere Jezus van verre alleen maar gezien en geloofd en omhelsd. Misschien kan hij helemaal niet zoveel onderscheidingen aanbrengen in zijn leven en misschien is hij daarom wel veel gelukkiger dan al die mensen die het zo goed kunnen ontrafelen. De gelovige is dan toch volkomen rechtvaardig, hij is toch volkomen heilig, hij is toch helemaal een kind van God en hij heeft toch helemaal recht op het eeuwige leven. God ziet ook in hem helemaal geen zonde. Kijk, dat doet nou het geloof. Het geloof lijft mij in, alleen maar het geloof.

Ik zeg het nog een keer: niet je ernst en ook niet je tranen, ook niet je reformatorisch willen zijn, ook niet je uiterlijk, ook niet bepaalde vormen, ook niet de cultuur waarbinnen wij ons zo vertrouwd kunnen voelen, maar **alleen een waar geloof telt**.

Als de eeuwige heerlijkheid op het spel staat, als de rampzaligheid zo onherstelbaar vreselijk is, als alleen maar een waar geloof mij deelgenoot maakt van de volkomen verlossing die er is in de Heere Jezus Christus, dan is het vanavond van het allergrootst belang dat ik weet wat een waar geloof is, toch? Je moet je niet bemoeien met heel veel andere vragen en zaken. En dat moet je al helemaal niet doen als je niet helder voor ogen hebt wat nu een waar geloof is.

Je moet je niet druk maken om heel veel kerkstrijd en wat dies meer zij, zonder dat je weet dat je in Christus bent. En die in Christus is, die heeft helemaal geen zin om zich daarmee te bemoeien en daarmee zijn leven te vullen. Want die heeft alleen maar een verlangen om meer van de Heere Jezus te weten, die heeft alleen maar een innige gebedsworsteling om meer met Hem door het geloof verenigd te worden.

Wat houdt de duivel ons zoet met zoveel Bijbelse onderwerpen, en misschien zijn ze helemaal niet Bijbels. Wat kan hij ons zoet houden met heel veel heikele kwesties die ook binnen onze gezindte een grote rol zijn gaan spelen, om daarmee de Heere Jezus te camoufleren. En wat denk ik heel vaak dat ik een waar gelovige ben als ik ernstig ben als ik mij maar veel bezig houd met die vragen.

Maar vrienden, alleen een waar geloof lijft mij de Heere Jezus in. Alleen als ik dat ware geloof heb gekregen van de Heilige Geest, Die het in mij werkt, dan heb ik vrede met God. Dan reis ik getroost onder het heiligend kruis. Dan is sterven niet erg. Dan mag ik door de zekerheid van het geloof wandelen. Dan geniet ik een blijdschap en een vreugde in God. Dan is Jezus mijn Een en mijn Al. Dan zij het verre van mij dat ik ergens anders in zou roemen dan in de Heere Jezus Christus alleen.

Wie door het geloof leeft, die heeft er maar Een tot zijn voorwerp en tot zijn vermaak, en dat is de Heere Jezus.

Wat dunkt u van de Christus? Wie is de Heere Jezus voor jou? Petrus zegt: 'U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.' Er kunnen ontzaglijk veel verschillen zijn, maar alle ware christenen op deze aarde houden van de Heere Jezus. Hij is hun oudste Broeder. Hij is hun Vriend. Hij is hun Een en hun Al. Zij kunnen Hem niet missen. Als de Heere Jezus zegt tegen Petrus: 'Als Ik u de voeten niet was, dan hebt u geen deel met Mij', dan brandt zijn ziel van verlangen. En dan zegt hij: 'Dat niet, Heere, dan moet U mij maar helemaal wassen.' Al dwaalde hij ook daar in de liefde. Maar als je een kind van God de Heere Jezus afneemt, o, dan is hij nameloos ellendig. Is dat vanavond ook bij jou zo?

Of kun je Hem nog missen?

NIET LANGER UITSTELLEN

Wat is een waar geloof? Dat is de meest wezenlijke vraag die je maar kunt stellen in je leven. En daar moet je vanavond door de Heilige Geest ook een verzekerd antwoord op hebben gevonden. Je mag geen uur, geen minuut langer uitstellen om daarop een vast antwoord te weten in je leven.

Want dat is toch hoogst gevaarlijk, als je het er maar op waagt, of dat je maar denkt: 'Heel vaag geloof ik wel dat ik weet wat nu een waar geloof is. Of ik denk dat ik het voel, want ik

kan soms zo goed kerken. Ik ben soms zo bewogen onder de prediking. Ik kan mij soms zo verblijden in een ruim aanbod van genade.’ En als dat er dan niet is, wat dan?

Wat is een waar geloof?

Dat is de meest wezenlijke vraag. De Heidelberger zegt: een waar geloof is niet alleen, dus ook, maar niet alleen een stellig weten of kennis waardoor ik alles voor waarachtig houd wat God in Zijn Woord geopenbaard heeft. Wel kennis, maar niet alleen kennis. Als het niet helder in je hoofd is vanavond, wordt het ook nooit helder in je hart. Als je het hier in je hoofd niet op een rijtje hebt, krijg je het ook nooit op een rijtje in je hart. Als je hier niet helder ziet hoe de zaken in elkaar zitten, dan kun je ook nooit in de vrijheid der kinderen Gods staan.

Dan blijft het altijd een getob en heen en weer pendelen en een liggen tussen wal en schip in. Dan voel je de vrede niet, dan ben je geen vrijmoedig getuige van die ene Naam, dan ben je bang om te sterven en dan laat je je geloof afhangen van je gevoel.

Daarom zegt de Catechismus: het is niet alleen een stellig weten of kennis. Want je kunt natuurlijk ontzaglijk veel weten en heel veel kennen in je leven. En dat is mooi, dat is prachtig. Waren er maar meer om te jagen naar zuivere kennis. Maar als er niet meer is dan dat, dan is het voor eeuwig kwijt.

Maar als er dat niet is, dan is er ook geen waar geloof.

VERTROUWEN

Nu maakt de Heidelberger een onderscheid dat je eigenlijk in de Bijbel niet vindt. Of wat je daar wel vindt, maar wat niet zo onderscheiden genoemd wordt. En wat je bij Calvijn ook niet vindt.

Want bij Calvijn en ook in de Bijbel is *kennen* tegelijkertijd *vertrouwen*, is *kennen* tegelijkertijd *gemeenschap oefenen* met. Het Hebreeuwse woord voor *kennen* is hetzelfde woord als de geslachtsgemeenschap tussen man en vrouw. Vanuit de liefde bedreven als een geschenken gave.

Dat bedoelt de Heidelberger natuurlijk ook. En daarom zegt de Heidelberger: niet alleen een stellig weten of kennis. Dus eigenlijk willen zij zeggen: ‘Het is onbestaanbaar als ik de Heere Jezus echt ken, dat ik ook niet op Hem vertrouw, dat mijn hart niet van vreugde opspringt, dat ik Zijn liefde niet in mijn hart gevoel. Het is onmiskenbaar, als ik door het geloof Hem omhels, dat ik dan niet zeker zal weten dat Hij mijn Zaligmaker en mijn Borg en mijn Verlosser is. Het is onvoorstelbaar, al zou het maar met een zwak geloof zijn, dat ik dan op dat moment niet de vrede mét God zou voelen, een blijdschap ín God zou voelen en een heerlijke liefde dóór God in mijn hart zou voelen. Het is onmiskenbaar, dat wanneer ik de Heere Jezus door het geloof omhels, ik dat weet. Dan weet ik dat, anders bezit ik niet het ware geloof.’

Niet alleen een zeker weten of kennis, maar ook een vast vertrouwen. Kijk, dat is nou eigenlijk geloof, vertrouwen, leunen op de Heere Jezus, op Zijn volbrachte offer.

Hij is nu niet alleen voor de hele wereld gegeven. Hij is nu niet alleen door God geschonken aan deze hele wereld. Want wat heb ik daar nou aan. Als jullie allemaal vanavond de Heere Jezus kennen en ik ken Hem niet, wat heb ik er dan aan? Hij is niet alleen aan anderen, maar ook aan mij gegeven. Niet alleen anderen, maar ook mij is vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken. Voltooide tijd.

Hoort u wat er gebeurt? Als nou het geloof de Heere Jezus omhelst, dan krijg je geen vergeving der zonden, maar dan hééft God dat al geschonken. En je eigent je alleen maar toe door het geloof wat de Heere je al lang gegeven hééft.

Augustinus zegt daarom zo treffend in zijn Belijdenissen, Hoofdstuk 10: 'U was er wel Heere, maar ik zag U niet.' En Paulus zegt op de Areopagus: 'Hij is niet ver van een ieder van ons.'

De Heere Jezus staat vanavond voor je als een volkomen Borg. En als mijn ogen open gaan, als ik door het geloof mag zien op Hem, dan mag ik mij toe-eigenen wat de Heere mij al gegeven hád. Voltooide tijd.

Dan mag ik erop vertrouwen, door het geloof, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving van zonden geschonken is. Dat nou niet alleen anderen delen in die rijkdom, dat niet alleen voor anderen die grote barrière is weggenomen - want de zonde maakt scheiding tussen God en mijn ziel - maar ook voor mij. Want dat is nou de grote ellende, dat is nou de grote valstrik. Maar het gaat over het geloof.

Het wezen van het geloof omhelst de Heere Jezus als ook mijn Zaligmaker, van God geschonken, uit louter genade, alleen om de verdienste van de Heere Jezus Christus.

Wat doet het geloof? Het geloof doet niets anders dan de toevlucht nemen tot de belofte van het Evangelie. Meer niet.

En wat doet het ongeloof? Het ongeloof vraagt: 'Wat voel ik nou vanavond?' Het ongeloof zegt: 'Zou het nou wel echt zijn bij mij vanavond?' Het ongeloof zegt: 'Ik heb er eigenlijk vandaag niks van gemaakt, want ze vloekten op het werk en ik heb er niks van gezegd.'

'Ik zou eigenlijk heilige gedachten moeten hebben, maar ik heb ze niet.' En dat is waar ook, je moet het ongeloof ook nog zo vaak toestemmen.

Maar wat doet nou het geloof? Het geloof richt zich op al wat ons in het Evangelie beloofd wordt, hetwelk ons de artikelen van ons algemeen en ongetwijfeld christelijk geloof in een hoofdsom leren. Dus op God drie-enig, op het volkomen werk van de Heere Jezus. Het geloof worstelt met de volkomen belofte van het Evangelie. Dat doet nou het geloof.

De gelovige is onvolkomen. Maar waar het geloof zich op richt, dat is volkomen!

KOMEN TOT CHRISTUS

Wat is een waar geloof? Een waar geloof doet je uit jezelf gaan. Daarom spreken wij over een komen tot Christus. En dat brengt mij aan de voeten van de Heere Jezus alleen. Een waar geloof leert mij mijzelf veroordelen en heeft mij ervan overtuigd dat er in mij geen goed is.

En ik heb het beaamd, ik heb mij door het geloof er ook bij neergelegd. Maar het ware geloof laat mij tegelijkertijd de volkomen Borg en Middelaar zien. En toen heb ik weer 'ja' gezegd, toen heb ik weer 'amen' gezegd. In Hem is er genoeg tot de zaligheid te vinden.

In Hem is er voldoening voor mijn zonden en ongerechtigheid. In Hem vind ik vrede met God. In Hem heb ik een eeuwige blijdschap die nooit tenietgedaan zal worden.

Daarom roem ik in God en ik prijs het onfeilbaar Woord, want ik heb het zelf uit Zijne mond gehoord. Even zo vaak als ik door het geloof de Heere Jezus omhels, heb ik vrede, ben ik volkomen rechtvaardig voor God.

Dan geef ik vanavond tegelijkertijd direct van harte toe dat een klein geloof maar heel weinig troost geniet van die volkomen Borg en Middelaar. En daarom zegt de Bijbel: 'Wast dan op in de genade en in de kennis van de Heere Jezus Christus.' Opdat wij meer en meer ons

zullen verlustigen in alle facetten van de heerlijkheid van deze Zaligmaker. Opdat wij meer en meer zullen zien de onnaspeurlijke rijkdom die daar in Christus is. Opdat wij ons meer en meer zullen verheugen in de Heere Jezus alleen.

En waar ik Hem zie door het geloof, daar zie ik mezelf niet. Daar zie ik mijn onvolmaaktheid niet, daar zie ik mijn overtredingen niet. Daar zie ik alleen maar wat God ziet. En God ziet Zijn Zoon, Jezus Christus. Dan zijn God en een arme zondaar bij elkaar. In Immanuel, Die ons is aangewezen in Zondag 6.

Waarom moet Hij nu rechtvaardig God zijn en waarachtig mens zijn? Heel eenvoudig, om die ellendige, vuile zondaar gewoon weer terug te brengen bij God.

En door het geloof zie ik het, dat ik in de schoot van God lig en dat ik mijn vermaak in Hem mag vinden en dat ik God mag genieten. Dat is de zaligheid, dat is de hemel op aarde, dat is het beginsel van de eeuwige vreugde. Niet mijn gevoel is de maatstaf, maar ik weet wel dat dit gevoel uit het ware geloof voortvloeit, dat ik een begin heb van de eeuwige vreugde.

En daarom hijg ik naar het einde van de krijg, hoe dicht ik nader bij het huis van mijn Vader.

Vriend, geloof jij?

Ik heb nogal wat vragen gekregen, en dat verbaast mij. Na zoveel avonden helder onderwijs had ik gehoopt en verwacht dat iedereen ook die helderheid in zijn hoofd en in zijn hart had. Maar dat schijnt toch nog niet helemaal zo te zijn (maar wij moeten daar wel naar staan). Ik heb er ook de nadruk op gelegd in de spreekbeurt en dat is ook wel nodig. Niet dat er dan geen vragen over zouden blijven, want tegelijkertijd houdt de onnaspeurlijke rijkdom van Christus in, dat er altijd vragen zijn naar meer. Maar het is toch goed dat wij weten hoe de dingen liggen. Ik zal proberen om een antwoord te geven op al die vragen. Indien uw vraag toch te vaag beantwoord is, of als u nog meer vragen hebt, of als er vragen opgeroepen zijn, schroom niet om op te staan en om nog een nadere uitleg te vragen.

1. ALS IN MATTHEÛS 8 DE MELAATSE ZEGT: 'INDIEN GIJ WILT, GIJ KUNT MIJ REINIGEN', IS DAT DAN GELOOF TE NOEMEN? HIJ WAS TOEN TOCH NOG MELAATS. DOOR HET GELOOF BEN JE TOCH DIRECT RECHTVAARDIG VOOR GOD?

Het probleem is, dat wij heel veel dingen zijn gaan onderscheiden of erger nog: zijn gaan scheiden. En dan kom je ook op dit soort vragen uit. Wat gebeurt er nu precies en wanneer? Het is zo, je leest een paar keer in de Evangeliën: 'Deze van Jezus horende', en dan ben ik ervan overtuigd dat dat het ware geloof is. Als wij in onze ellende van Jezus horen, dan ben ik ervan overtuigd dat dat al het ware geloof is. En dan ben je ook gerechtvaardigd, dan ben je ook geheiligd.

'Ja, maar heb je dan al die zekerheid er ook van en al die troost?' Dat niet, dat is weer wat anders.

Nu, daarom moeten we ontzettend oppassen om niet alle dingen, ja, precies en heel logisch of chronologisch in tijdsvolgorde achter elkaar te willen benoemen.

Wat hier in Mattheüs 8 gebeurt, is dat de Heilige Geest ons wil leren dat wanneer iemand overtuigd is van de almacht van Christus om hem te kunnen genezen, hij tegelijkertijd in de gewilligheid van de Heere Jezus hem vrijlaat. En toch is hij er ook van overtuigd dat de Heere Jezus wel wil.

Daarom zegt hij: 'Indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen.' Hij was toen melaats, maar hij was ook tegelijkertijd rechtvaardig. Kijk, naar zijn lichamelijke gesteldheid werd hij genezen, maar naar zijn ziel bleef hij melaats. Dat leert Paulus ons in Romeinen. Wij zijn tegelijkertijd rechtvaardig, tegelijkertijd blijven wij een goddeloze.

Ik las ergens: 'De werfkracht en stoot van de kerk is zo gering, omdat het schild van het geloof zo slecht gehanteerd wordt.' Hoe zou het toch komen dat er zo weinig zekerheid is?

De schuld ligt bij jezelf. En in de tweede plaats ligt de schuld bij de prediking. Als er zo weinig het schild des geloofs gehanteerd wordt, is dat je eigen schuld. 'k Zou bijna zeggen: dan moet je het maar hanteren. En tegelijkertijd is ook de niet-heldere prediking van het Evangelie de oorzaak. Het middel bij uitstek dat de Heilige Geest wil gebruiken, het Evangelie, dat blijft dan vaag en dikwijls heel troebel. Niet dat de Geest direct gebonden is aan de prediking, maar Hij wil er Zich wel aan binden.

Het grote manco is dikwijls, dat de prediking een vermenging inhoudt van Wet en Evangelie en niet helder is als het gaat om het volkomen werk van Christus. En tegelijkertijd mogen wij de schuld ook nooit bij de prediker of bij de prediking leggen. Want het is onze eigen schuld. God is gewillig om onze ogen te openen om overvloedig te geven. Hij zegt: 'Doe uw mond wijd open, en Ik zal hem vervullen.' Wij mogen ons in de weg van de middelen stellen met de

smeekbede of dat God Zijn Woord zou willen zegenen. En wat zou het dan groot zijn, als jij de eerste bent die dat schild van het geloof wél hanteert binnen de kerk waar het zo weinig gebeurt.

Misschien wil God juist jou wel gebruiken tot een opbloei in de gemeente. Begrijp je dat? Misschien wil God jou wel gebruiken tot een opbloei in de gemeente.

Want je denkt natuurlijk altijd dat het maar bij een ander moet beginnen of dat de dominee het maar moet doen. Maar misschien wil God jou juist gebruiken. En daarom is het nodig dat jijzelf tot die helderheid en tot die zekerheid komt en het schild van het geloof, het nochtans van het geloof ook mag hanteren. En dat ik door de zekerheid van het geloof ook mag leven. 'Dit weet ik vast, God zal mij nooit begeven, al openbaart Hij zich als een tegenpartijder in mijn leven.'

2. U ZEI AAN HET BEGIN DAT NIETS WAT ONREIN IS, DE HEMEL IN KAN KOMEN. ALS JE NU BIJVOORBEELD VRAAGT OM VERGEVING VAN ZONDEN (IK HOOP DAT JE DAT DOET) EN DIT GEBEURT (IK HOOP DAT HET GEBEURD IS) EN JE ZONDIGT HIERNA WEER (DAT DOE JE OOK INDERDAAD) EN VLAK DAARNA STERF JE ONVERWACHTS (DAN BEN JE VOOR EEUWIG THUIS), KUN JE DAN HET KONINKRIJK DER HEMELEN INGAAN?

Ja dus. Want je zondigt weer, je blijft een zondaar. Je doet weer vuile dingen. Je blijft dezelfde. Laat niemand verwachten, noch van zichzelf, noch van een kind, een ander kind van God, dat hij of zij na ontvangen genade ook maar iets heiliger, iets rechtvaardiger zou worden.

Er is één wezenlijk verschil en dat is de genade van Christus. Maar dat is ook het enige. Dat is ook genoeg. Wij denken dat Gods kinderen bijzonder worden en dat zij steeds minder zonden gaan doen. Vergeet het maar, zij blijven zondaar tot hun laatste snik toe. Alleen zij kennen het nochtans van het geloof. En als zij door de zekerheid van het geloof geoefend zijn, dan kunnen zij dwars tegen alle zonden in tóch getuigen dat zij een kind van God zijn.

Ik denk aan David, psalm 51. Hij heeft overspel bedreven met Bathseba. En terwijl David overspel bedrijft met Bathseba, blijft de Heilige Geest bij hem. Dat zegt hij tenminste in psalm 51.

Ik denk aan Jona. Jona loopt weg van de Heere, valt in slaap in het schip, wordt wakker gemaakt, doet belijdenis van zonden dat het zijn schuld is dat de storm hen overkomen is. En als hij zich voorstelt wie hij is, zegt hij: 'Ik vrees (tegenwoordige tijd!) de Heere.' Nou, wij zouden zeggen: dan moet je ook lef hebben; terwijl je net zoveel openbare zonde hebt gedaan, dan durven zeggen: 'Ik vrees de Heere.'

Dat noemen wij schijnheilige mensen. Nee, dat is nou geloof, om dwars tegen al de zonden in toch te mogen getuigen van een Ander. Want Christus is niet alleen gegeven tot rechtvaardiging, Hij is ook gegeven tot heiliging.

Dus een kind van God na ontvangen genade blijft een zondaar en die gaat ook zondigen, daar kun je goed van op aan. Die kan alleen maar zondigen, alleen hij ligt voor rekening van een Ander.

Niet om de zonde goed te praten, nog veel minder om de zonden aan te sporen. 'Want zullen wij dan in de zonden blijven, opdat de genade te meerder worde?', zegt Paulus, 'dat zij verre.' Maar toch doet het er niet toe hoeveel wij nog zondigen na ontvangen genade. Omdat Christus niet alleen mijn bedreven zonden heeft vergeven, maar ook de zonden die ik nog zal gaan bedrijven, tot mijn laatste stervenssnik toe. Het is wel waar dat ik iedere keer

daar weer de toepassing van het bloed van Christus nodig heb en de kracht van het bloed weer moet ervaren.

Lees maar in Johannes 13 vers 10 over de voetwassing. Daar zegt de Heere Jezus: 'Die gewassen is, heeft niet van node dan de voeten te wassen, maar is geheel rein. En gijlieden zijt rein.' En die voetwassing die duidt op onze onheilige levenswandel. Want je denkt toch niet dat je straks wat beter zult leven en dat je wat minder zonde zult gaan doen? Dat is bij de schijnheilige.

3. DE BEHOUDENDE KANT WAAR IK UIT KOM EN DIE IK OOK LIEFHED, DIE ZEGT ELKE KEER MAAR VAN: 'JULLIE BEGINNEN TE SNEL MET JEZUS. JE MOET EERST ACHTER HET RECHT VAN GOD KOMEN, HET EENS WORDEN DAT JE HET WAARDIG BENT EN DAN WORDT CHRISTUS AAN JE GEOPENBAARD.' DUS HET BEGINT NIET MET JEZUS. IK ZEG: 'HIJ IS HET BEGIN EN HET EINDE.'

God begint Zelf met Jezus. 'Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw.' Hij is inderdaad de Alfa en de Omega. Wat is dat: 'beginnen met Jezus', waar moet ik dan mee beginnen? Met de ellende van ons mensen? Met wat wij doen en wat wij juist niet doen? Worden Gods dienstknechten niet geroepen om Jezus Christus en Dien gekruisigd te verkondigen? Moet Zijn Naam niet gebracht worden tot aan de uiteinden der aarde? En is het uiteindelijk niet de liefde van God, die ons schuldig stelt? Is het niet juist Zijn barmhartigheid wat ons vernedert, Zijn barmhartigheid geopenbaard in Christus? Wanneer moet ik dan beginnen met Jezus?

Net zoals Rome. Rome zegt dat je eerst boete moet doen. Maar hoeveel boete? Ja, als ik de volgende keer weer bij de Roomse biechtpriester kom, dan moet ik weer boete doen en de volgende keer weer.

Want in die tussenliggende periode heb ik alleen maar mijn schuld vermeerderd. Dus Rome komt nooit aan de Heere Jezus toe.

En daarom hebben wij de opdracht om het Evangelie te verkondigen, de blijde boodschap dat God in Christus verzoend is en dat daarom zondaren verzoend kunnen worden. Wij zouden eigenlijk nog eerder met Christus moeten beginnen.

4. 'HET ZIEN IS NOG GEEN HEBBEN', ZEI IEMAND EENS. BENT U HET DAARMEE EENS? EN ALS JE ZIET, ALLES DUS IN DE HEERE JEZUS, ZAL HET DAN GEEN HEBBEN WÓRDEN?

Je kunt heel veel zien en toch inderdaad niks hebben. Je kunt heel weinig zien en alles hebben. Het zien op Jezus is tóch hebben, dat kan niet anders. Want God openbaart Zijn Zoon niet aan de wereld. Wie Hem door het geloof ziet, heeft Hem. We hebben Hem trouwens al gekregen.

Niet zien op Jezus betekent een verwerpen, zoals Johannes dat zei in onze Schriftlezing. Dus als je ziet, dan zal het geen hebben worden, maar dan heb je Hem ook daadwerkelijk.

5. EEN WAAR GELOOF IS OOK EEN VAST VERTROUWEN (CATECHISMUS). MIJN VERTROUWEN IS VAAK NIET VAST. HOE KAN HET VASTE VERTROUWEN VERSTERKT

WORDEN? KUNT U HIER IETS OVER ZEGGEN, OOK MET BETREKKING TOT EFEZE 3 VERS 12: 'DE TOEGANG MET VERTROUWEN DOOR HET GELOOF AAN HEM.'

De vraagsteller of vraagstelster maakt onderscheid tussen het geloof en de gelovige. In de gelovige ligt inderdaad geloof en twijfel. In de gelovige is inderdaad geen volmaakt geloof. Dat was nou het verlangen van Luther. Luther wilde zo graag een volmaakt geloof. En de opstellers van het Avondmaalformulier zeggen ook dat daarom het Avondmaal gegeven is, omdat wij geen volkomen geloof hebben.

In het geloof zit wel volkomenheid, maar ik heb geen volkomen geloof. Ik kan niet vierentwintig uur op een dag geloven. Was dat maar waar! Dan was er geen aanvechting, geen strijd, geen moeite, geen twijfel, geen duisternis in mijn ziel. Dan was het altijd het zalig zien op Christus. En waar ik Hem mag zien, daar is mijn hart vervuld met Hem. Dus dat is natuurlijk een groot onderscheid wat wij wel helder voor ogen moeten hebben, in het geloof is geen twijfel. In het geloof zit dat vaste vertrouwen. Maar mijn vertrouwen is vaak niet vast. Er is misschien heel vaak zelfs geen vertrouwen. Maar gelukkig hangt daar de zaligheid niet vanaf.

Ik heb ook gezegd in mijn spreekbeurt dat het niet gaat om hoeveel ik geloof, hoelang ik geloof, hoe sterk ik geloof maar of dat ware geloof mijn deel is en ik door het geloof deel heb gekregen aan Christus! Als dan Paulus in Efeze 3 vers 12 het over de toegang met vertrouwen heeft door het geloof aan Hem, ja, dan is dat eigenlijk een heilige vanzelfsprekendheid. Want zodra iemand door het geloof uitgaat uit zichzelf voor het eerst of bij vernieuwing, zodra iemand voor het eerst of bij vernieuwing zichzelf veroordeelt en gaat naar de Heere Jezus, dan doet hij dat ook in het vertrouwen, dat hij voor het eerst of ook weer bij vernieuwing door Hem aangenomen zal worden. Dat de kracht van Zijn bloed ook de overblijvende zwakheid in hem zal reinigen.

6. EEN PREDIKANT ZEI EENS: 'AL ZOU IK U PREDIKEN: GELOOF IN JEZUS, GELOOF IN JEZUS, WAT ZOU HET U BATEN ALS DE HEILIGE GEEST JEZUS NIET AAN UW HART OPENBAART?' HET GELOOF IS TOCH DOOR HET GEHOOR? DE HEILIGE GEEST WIL TOCH HET GELOOF SCHENKEN ALS CHRISTUS GEPREDIKT WORDT? MISSCHIEN WILT U HIER IETS OVER ZEGGEN, OMDAT MENSEN MET ZULKE ZAKEN KUNNEN WORSTELLEN.

Die predikant moet zich niet bemoeien met dingen die de Heilige Geest Zelf wel aankan. Want wij hebben wél de opdracht om te dwingen om in te gaan. Wij hebben wél de opdracht om Christus te verhogen in de prediking. Wij hebben wél de opdracht dat wij mensen met de klem en het appel van geloof en bekering heenwijzen naar die ene Naam onder de hemel gegeven. En een dominee heeft nog minder dan niks te maken met de bate of met de vrucht of wat de Heilige Geest met het gepredikte Woord doet. Hij moet alleen maar in getrouwheid zaaien. En dan niet in die trant van: 'Nou je moet maar zien vanavond wat je ermee doet', maar hij moet het als het ware op mijn hart binden. M'Cheyne zegt: 'Elke keer als je de mensen aanspreekt in de prediking van het geloof, dan moet je ze zo hebben bewogen tot het geloof alsof het de laatste keer was.' Dat is de opdracht van een dominee. Niet om een beschrijvende preek te houden, maar om een appellerende preek te houden. Nou, terecht wordt er gezegd dat het geloof door het gehoor is en dat de Heilige Geest middellijkerwijs die prediking ook wil gebruiken.

Het kan ook zijn dat wij op een avond zo onder de klem gebracht worden door het Evangelische bevel van te geloven in Christus, dat wij er niet meer onderuit kunnen. De gestadige drup holt de steen uit. En daarom moeten Gods knechten en doen Gods ware knechten dat ook, zullen zij niets anders doen dan altijd dat appel in Christus te verkondigen. En nou weet ik best dat de ene tekst daar zich meer voor leent dan de andere, zo nuchter moet je ook zijn.

De Heilige Geest wil het geloof toch schenken als Christus gepredikt wordt. Wees daarom daar waar een volkomen Zaligmaker aangeboden wordt om niet. Zit daar met een lege ziel met een vurig verlangen, met een intens begeren dat Hij ook vanavond jouw Zaligmaker mag zijn.

7. U SPREEKT OVER KENNIS EN KENNEN. WELKE KENNIS EN HOEVEEL KENNIS IS ER NODIG TOT HET WARE GELOOF? KUNT U MEER ZEGGEN OVER WAT U ZEI: 'HET GAAT NIET OM DE GELOVIGE MAAR OM HET GELOOF?'

De tweede vraag heb ik al een beetje beantwoord. U heeft geen kennis tot het geloof nodig, want dan dwaalt u toch. Begrijp je dat? Als wij dus eerst bepaalde dingen zouden moeten doorhebben en dat dat ons zou brengen tot het geloof, dan kwam niemand tot het geloof. Niemand.... Want dan stel je een voorwaarde, namelijk dat je eerst bepaalde dingen moet zien. Door het geloof krijg ik kennis, door het geloof kom ik tot het inzicht dat Christus ook mijn Zaligmaker is. Alle kennis buiten het geloof om, dus geen zaligmakende kennis, ja daar heb je uiteindelijk gewoon niks aan. Daar kun je ook helemaal niks mee. Dat houdt je koud, kil, vol twijfel. Dat brengt je ook niet aan de voeten van de Heere Jezus. Nooit en te nimmer. Maar in het geloof zit kennis. En dat is een kennen, een kennis waar je hele gevoel bij betrokken is. Daar is een kennis en een kennen waarin de gemeenschap met de Heere Jezus genoten wordt.

Dus er is geen kennis tot het geloof.

Ik denk aan die hoogleraar van dominee Koelman, die hoogleraar was in het Nieuwe Testament en een paar prachtige boeken had geschreven over de Heere Jezus, maar persoonlijk de Heere Jezus niet kende. Nou, hij had ontzettend veel kennis verzameld, maar die kennis had hem nooit waarlijk tot een levende omgang met de Heere Jezus gebracht, totdat de Heilige Geest zijn ogen opende.

8. HOE WEET JE DAT DE HEILIGE GEEST IN JOUW HART WERKT? HOE WEET JE NU ECHT DAT JE ZONDER DE HEERE NIET MEER KAN LEVEN?

Hoe weet je nu echt dat je zonder de Heere niet meer kan leven? Ja, dan kun je niet meer zonder de Heere, dan moet Hij spreken, dan moet Hij overkomen.

Als je 's morgens zegt: 'Heere, ik kan niet zonder U leven', en je staat toch weer op, dan kun je nog wel zonder de Heere leven. Maar als de liefde Gods in je hart is uitgestort, dan kun je niet meer zonder Hem. Als de Heere Jezus je Een en Al is geworden, dan kun je niet meer zonder Hem.

En het kan zijn dat er een punt komt in je leven, dat je inderdaad niet meer verder kunt, dat je net zolang schreeuwt tot de Heere Zich aan je wil openbaren en dat de Geest je ogen wil openen.

Dan kun je dus echt niet meer verder, totdat de Heere gesproken heeft. En ik ben er heilig van overtuigd dat Hij dat doet.

Hoe weet je dat de Heilige Geest in je hart werkt? Omdat de Heere dat zegt in Zijn Woord. Hij werkt vanavond ook. Hij trekt je, Hij klopt op de deur van je hart, Hij werkt.

Maar Stefanus zegt tegen de Joden: 'Gij wederstaat altijd de Heilige Geest.' Dat is het grote gevaar, dat ik in ongeloof en onboetvaardigheid des harten voortga en dat ik de roepstemmen naast me neerleg, dat de tranen van de Heere Jezus mij niet bewegen.

De Heilige Geest werkt, Hij klopt op de deur van je hart. Maar weersta Hem niet. En als ik Hem mag kennen, bedroef Hem niet, blus Hem niet uit, maar geef dat de Heilige Geest ook door mag werken.

Kijk, het is eigenlijk veel beter dat je tot de Heere Jezus gekomen bent en dan achteraf zegt: 'Ja, toen werkte de Heilige Geest al in me.' Zoals de Dordtse Leerregels dat zeggen, dat de wil geneigd wordt, dat ik omgebogen wordt, dat het hart geopend wordt.

Want ik houd er niet van om werkingen van de Heilige Geest buiten de Heere Jezus om ook maar enig zaligmakend werk toe te schrijven. Maar dat is het grote gevaar, dat wij bijvoorbeeld zeggen: 'Nou, als je lust hebt, als je nou honger hebt naar het Woord, dat is niet van jezelf. Als je hier vanavond zit en je heb je vrije tijd er voor over, dat is niet van jezelf.'

Onze Nederlandse vaders wilden van geen voorbereidend werk weten en omwille van de Engelsen en van de Schotten hebben ze een klein paragraafje opgenomen in die geweldige dikke acta van 1618-1619. Als je het voorbeeld van Bunyan neemt, van 'de Christenreis', dan lees je dat ook. Natuurlijk is er wel enig voorbereidend werk. Dat mag er ook wel zijn, maar tijdens dat voorbereidende werk kan ik even makkelijk verloren gaan. Kijk maar naar Gezeggelijk. Hij had wel enige overtuigingen, er waren wel enige werkingen van de Geest, maar bij die modderpoel keerde hij terug.

En wanneer kan ik nou weten dat de Heilige Geest in mijn hart werkt? Wel, als ik de belofte van het Evangelie zie en als ik door het poortje ben ingegaan om op de smalle weg des levens te wandelen of anders gezegd: als niet anderen maar ook mij vergeving van zonden geschonken is.

9. HOE KOM IK AAN HET WARE GELOOF? HET IS ZO ONMOGELIJK...

Alle dingen zijn mogelijk bij God. Ik kom aan het geloof, dat een gave is van God, door onder de prediking van het Woord te verkeren en de Heere te wijzen op Zijn eigen beloften.

Hij heeft gezegd: 'Doe uw mond wijd open en Ik zal hem vervullen.' Val Hem heilig lastig of dat Hij Zijn Woord wil zegenen. Opdat mijn ogen geopend mogen worden om te zien wat Hij mij reeds geschonken heeft.

10. IK HOOR WEL EENS ZEGGEN DOOR PREDIKANTEN: 'ZONDAG 7 IS NOG GEEN ZONDAG 23.' GRAAG WAT MEER HIEROVER.

Is de Catechismus een heilsweg die je moet doorlopen? Zondag 1 tot 6, voordat je zondag 7 beleeft? Zondag 7 gaat over het geloof, zondag 23 over het geloven. Dat is het enige verschil. Zondag 7 beschrijft het wezen van het geloof, dus wat het geloof doet en in zondag 23 wordt het geloof beoefend. Daarom is er geen onderscheid tussen zondag 7 en zondag 23. In zondag 23 staat 'dat, zo vaak ik door het geloof die weldaad omhels, ik ook de troost van de

rechtvaardiging van de goddeloze geniet.' Er zijn dus geen twee rechtvaardigingen en het is ook niet zo dat ik in zondag 7 niet gerechtvaardigd wordt en in zondag 23 wel. Maar het is zo, dat zondag 7 eigenlijk een beschrijving is van het instrument wat in zondag 23 alleen maar gebruikt en beoefend wordt. Of sterker nog, de Heidelbergse Catechismus laat al de heerlijkheid van de Heere Jezus zien, en met al die heerlijkheid ben ik nog steeds een arme zondaar, als ik Hem niet door het geloof heb omhelsd.

Onze vaders hebben nergens geleerd dat dat dus bijvoorbeeld een nadere weldaad zou zijn of dat wij daardoor gerechtvaardigd worden in de consciëntie, zoals dat wel eens genoemd wordt, of dat wij daardoor meer verzekerd zouden worden ván.

Door het geloof worden wij gerechtvaardigd. En als ik wil weten of ik het juiste geloof heb, kan ik dat daaraan weten of ik uit mijzelf gegaan ben en de Heere Jezus heb omhelsd.

En dan zijn er maten en trappen en dat wil zondag 23 leren, 'even zo vaak'. Dus steeds als dat geloof beoefend wordt, geniet ik de troost en de kracht van de rechtvaardiging door het geloof.

De Catechismus is geen heilsweg. Wij moeten er ontzettend voor oppassen dat wij een schema op mensen gaan leggen en daarmee ook mensen in een bepaald, ja, harnas jagen, een bepaald juk aan laten trekken wat niet Bijbels gegrond is. Iedereen is welkom.

Onvoorwaardelijk mag het Evangelie aangeboden worden. Al heb je geen zonden - die heb je natuurlijk - en al voel je je zonden niet, dan ben je nog welkom. Alleen degenen die onhoudbaar zijn geworden onder hun zondelast zullen daadwerkelijk komen. Maar ik durf met alle vrijmoedigheid te zeggen vanavond: al heb je totaal geen kennis van je ellende, dan ben je toch welkom, dan mag je toch komen. Want je bént een goddeloze, je bént een ellendige, je bént een verdorven mensenkind.

En het is waar, alleen als ik het in die mate zou voelen, dat ik het niet meer kan uithouden, zal ik ook de toevlucht nemen tot Christus.

Door het geloof heb je geen troost, zondag 1. Door het geloof zie je ook niet dat je buiten Christus bent, zondag 2 tot en met 4. Door het geloof worden je ogen ook niet geopend zonder geloof voor de Middelaar, zondag 5 en zondag 6.

11. GODS KIND VERLANGT TOCH WEL OM ZIJN BEELD GELIJKVORMIG TE WORDEN, IK BEDOEL OM DE ZONDEN TE HATEN? U NEEMT HET TOCH NIET VOOR DE ZONDE OP?

Nee, dat doe ik niet. Gods kind haat inderdaad de zonde. Hij heeft maar één verlangen om van de zonde bevrijd te worden. Het is zijn smart dat hij nog steeds zondigt. Maar zijn zonden staan God dus niet in de weg om hem toch in Christus rechtvaardig aan te zien.

12. IS DE HEERE JEZUS WEL VOOR MIJ GESTORVEN?

Als je wereld bent: JA!

En je bent wereld, dus Hij is ook voor jou gekomen. Dat is typisch een vraag die weer vanuit een verkeerd gevoel gesteld wordt. Ik begrijp het wel, dat je soms ermee kunt worstelen: zou het ook voor mij zijn, die toe-eigeningsvraag. Maar God heeft Zijn Zoon gezonden naar deze wereld. En je komt toch niet van buiten de wereld, dus de Heere Jezus is ook voor jou gekomen.

13. IK WEET DAT GOD MET MIJ BEZIG IS. IEDERE KEER WORD IK GEHOLPEN, MAAR HET BLIJFT NOG ZO DONKER EN DAN KRIJG IK ZOVEEL VRAGEN VAN ONGELOOF. HOE WEET IK DAN DAT HET ECHT IS?

Je weet alleen maar dat God met je bezig is, als Hij Zijn Zoon in je heeft geopenbaard. Ik vind dit een levensgevaarlijke stelling: 'Ik weet dat God met mij bezig is en dat ik iedere keer geholpen word.' Natuurlijk kan de Heere je in het natuurlijke leven ontzettend vaak helpen. Natuurlijk kan Hij alle krachten geven die nodig zijn, maar dat heeft verder niks met de zaligheid te maken.

Alleen als God Zijn Zoon in mij behaagt te openbaren en ik overgegaan ben van de duisternis tot het wonderbaarlijk licht, dan weet ik dat God met me bezig is.

Dus hoe weet ik dat het echt is? Nou, als je de Heere Jezus kent en Hem liefhebt. Als Hij je enige Zaligmaker is. Als dat niet zo is dan moet je je haasten om je levenswil om vanavond nog geborgen te zijn.

14. NOG EEN KEER OVER ZONDAG 7 EN ZONDAG 23. ER KAN AL WEL GELOOF ZIJN, MAAR DAN BEN JE NOG NIET GERECHTVAARDIGD.

Nee, dus door het geloof word je gerechtvaardigd, ben je gerechtvaardigd. Het geeft zo'n verwarring, dat is waar.

15. U ZEI DAT WE DE HEERE JEZUS IN ALLES KUNNEN LEREN KENNEN, IN ZIJN AMBTEN, NATUREN EN STATEN. MAAR WE MOETEN HEM TOCH OOK LEREN KENNEN IN DE HEILSFEITEN? MET ANDERE WOORDEN: ZIJN DE HEILSFEITEN OOK DE HEILSORDE?

Nee. De heilsgeschiedenis is zoals zich dat ordelijk heeft afgespeeld is, met eerbied gesproken, niet heilsordelijk. Het wil dus niet zeggen dat ik eerst Kerstfeest beleef en dat ik daarna wat verder ingeleid wordt en misschien iets van Goede Vrijdag zie en misschien heel veel later nog eens een keer er achter kom wat Pasen is en misschien jaren later nog iets van de Hemelvaart beleef. Nee. Totaal niet!

Want heel het werk van de Heere Jezus is volbracht en is ten bate van de zondaar, die Hem door het geloof omhelst.

Alleen, en dat is wel waar, het is natuurlijk wel nodig dat ik steeds meer facetten leer zien van het werk van de Heere Jezus, opdat ik meer troost heb, opdat ik er meer kracht van geniet, opdat ik Hem des te volkomener zal leren kennen en Hem door het geloof zal leren omhelzen.

Mag God nog een verrassend God zijn en een wonderdoend God, zodat wij Hem niet voorrekenen wat er nu moet gebeuren?

16. TOEN RUTH NOG OP DE GRENS VAN MOAB WAS (M.B.T DIE BELIIDENIS: UW VOLK IS MIJN VOLK EN UW GOD IS MIJN GOD), WAS ZIJ TOEN BEHOUDEN?

Zij was al een gelovige voordat zij op de grens kwam. De beschrijving van Ruth is eigenlijk het leven van de heiliging van Gods kind en heeft niets met de rechtvaardiging te maken. Want

als Ruth niet het geloof had gekregen door de Heilige Geest, had zij nooit tot die onberouwelijke keuze kunnen komen. Nooit.

Dus Ruth was een gelovige, een kind van God en door het geloof kende zij de Heere Jezus.

Wij mogen de geschiedenis van Ruth nooit toepassen op de bekering van een kind van God.

17. IS ER BIJ EEN WAAR GELOOF VOORAF GEEN ELLENDE EN STRIJD EN HOE ZIT HET DAN MET STERVENSGENADE?

In het ware geloof is er geen strijd. Bij het ware geloof inderdaad wel. In de gelovige is een tweemens, een strijd tussen geloof en ongeloof tussen de oude en de nieuwe mens.

Stervensgenade heb ik nodig. Ik heb ook levensgenade nodig.

Het gaat er om wat **nu** je enige troost is. Mensen kunnen zo ontzettend bezig zijn met hun sterven. Je kunt je veel beter de vraag stellen: Ken ik **nu** de Heere Jezus, leef ik **nu** uit Zijn volheid?

Want als je nu sterft moet je ook genade hebben.